

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/9/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624010152
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7624010152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Baločka, PhD. a sudcov JUDr. Mateja Čintalu a Mgr. Petra Lengyela, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. marca 2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 2 Tr.zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18.11.2025 sp.zn. 4T/22/2024 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného A. B..

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. E., trvale bytom F., G. C. D. E., t.č. v ÚVTOS Košice,

u k l a d á

Podľa § 179 ods. 2 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024), § 43 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. (§ 37 písm. m) Tr.zák.) d ě a l š í trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. ustanovuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr.zák. ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou H.I. nar. XX.XX.XXXX v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr.zák. ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr.zák. ukladá obžalovanému povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom mestský súd uznal obžalovaných A. B. a ml. H. J. za vinných zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 2 Tr.zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 7. októbra 2020 v F., okres C. D. E. C. zlákali do H. mal. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v tom čase nedovŕšila osemnásť rok svojho veku a v dôsledku nedostatku životných skúseností podliehala momentálnym impulzom, kde vycestovali vlakom, pričom po príchode na železničnú stanicu H., spoločne odišli do bytového domu na sídlisko K. L., H., kde popíjali alkohol, pričom mal. H., nar. XX.XX.XXXX uzamkli v izbe bytu a následne ju spoločne s treťou osobou odviezli motorovým vozidlom nezistenej značky a typu na železničnú stanicu v H., kde ju ponúkali na poskytovanie sexuálnych služieb doposiaľ nestotožneným mužom, pričom takto najmenej jedenkrát poskytla mal. H., nar. XX.XX.XXXX sexuálne služby neznámemu mužovi v motorovom vozidle a taktiež v nočných hodinách ju spoločne s treťou osobou odviezli najmenej dvakrát do domu na presne nezistené miesto, kde ju pod rôznymi hrozbami odovzdávali doposiaľ nestotožneným mužom na poskytovanie sexuálnych služieb, za čo dostávali odmenu vo výške 20,- až 30,- eur, pričom takéto služby bola nútená vykonávať až do dňa 12. októbra 2020, kedy sa jej podarilo utiecť a vrátiť sa do miesta trvalého bydliska,

Za to mestský súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 179 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. ustanovil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr.zák. uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou H.I. nar. XX.XX.XXXX v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr.zák. uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu

a obžalovanému ml. H. J. mestský súd uložil podľa § 179 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 117 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr.zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd odkázal poškodenú L. I., nar. X.X.XXXX v H., okres C. D. E., trvale bytom F. M. XXX G. B. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal prokurátor odvolanie v časti týkajúcej sa uloženého trestu obžalovanému A. B.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. platí, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V rámci uvedenej zásady ukladania trestov Trestný zákon vyjadruje okrem individuálnej prevencie aj tzv. generálnu prevenciu, v zmysle ktorej má uložený trest pôsobiť smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení na primeraný trest.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák., ak tento zákon neustanovuje inak, súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 1 vety prvej súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho štyri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Pri posudzovaní doterajšieho života je významné, či spáchanie trestného činu, za ktorý ho súd odsudzuje, bolo len výnimočným vybočením zo spoločenských noriem, a či dosiaľ táto osoba viedla riadny život. Pri posudzovaní, či osoba viedla riadny život, zaváži najmä, či bola dosiaľ trestaná v rámci trestného konania, ale rovnako môže aj zavážiť, závisiac od povahy veci, predchádzajúce uloženie sankcií v rámci administratívneho trestania. Čo sa týka okolností prípadu, typickými otázkami, ktorých zodpovedanie by malo zavážiť sú, aká je miera účasti na spáchaní trestného činu.

Prokurátor má za to, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky na postup podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. V čase, keď sa obžalovaný A. B. mal dopustiť trestného činu, ktorý je mu v tomto konaní kladený za vinu, bol od roku 2014 už 5-krát odsúdený pre úmyselné trestné činy. Pri piatom odsúdení Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 0T/28/2019 mu bol rozhodnutím zo dňa 11.03.2019, právoplatným dňa 12.03.2019, za prečin krádeže uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov nepodmienečne, ktorý vykonal dňa 02.12.2019. Taktiež bolo zistené, že sa obžalovaný pred spáchaním skutku, ktorý mu je kladený v tomto konaní mal dopustiť 7 priestupkov. Pri obžalovanom A. B. nemožno skonštatovať, že by došlo k výnimočnému vybočeniu zo spoločenských noriem, ale pri ňom ani doposiaľ uložené tresty nevedli ku rešpektovaniu právneho poriadku Slovenskej republiky, o čom svedčia aj ďalšie odsúdenia po skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu v tomto konaní. V danom prípade, účel trestu, konkrétne ochrana spoločnosti a náprava páchatel'a, môže byť dosiahnutý len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Taktiež sa nejaví, že by účasť obžalovaného A. B. na spáchaní skutku bola zanedbateľná.

Je zjavné, že súdom uložený trest generálnu prevenciu neplní, pretože uložený trest musí vo vzťahu k iným jasne signalizovať, že za závažné porušenie spoločenských pravidiel bude páchatel' postihnutý aj primerane prísny trestom. V tomto prípade nevyslala dostatočný signál vo vzťahu k iným, aby sa vyvarovali takéhoto závažného konania, lebo inak budú potrestaní prísny, ale zákonným trestom.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr.por. vo veci sám rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu a uviedol, že prokurátor vo svojom odvolaní poukazuje na to, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky na postup podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák., nakoľko podľa jeho názoru v čase, keď sa obžalovaný mal dopustiť trestného činu, ktorý je mu v tomto konaní kladený za vinu, bol od roku 2014 už 5-krát odsúdený pre úmyselné trestné činy. Pri piatom odsúdení Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 0T/28/2019 mu bol rozhodnutím zo dňa 11.03.2019, právoplatným dňa 12.03.2019, za prečin krádeže uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov nepodmienečne, ktorý vykonal dňa 02.12.2019. Taktiež podľa prokurátora bolo zistené, že pred spáchaním skutku sa mal dopustiť 7 priestupkov, preto pri jeho osobe nemožno skonštatovať, že by došlo k výnimočnému vybočeniu zo spoločenských noriem, nakoľko podľa jeho názoru doposiaľ uložené tresty nevedli ku rešpektovaniu právneho poriadku Slovenskej republiky, o čom svedčia aj ďalšie odsúdenia po skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu v tomto konaní. Prokurátor preto má za to, že v tomto prípade účel trestu, konkrétne ochrana spoločnosti a náprava páchatel'a, môže byť dosiahnutá len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom má za to, že je zjavné, že súdom uložený trest generálnu prevenciu neplní, pretože uložený trest musí vo vzťahu k iným jasne signalizovať, že za závažné porušenie spoločenských pravidiel bude páchatel' postihnutý aj primerane prísny trestom.

Z vyššie uvedených dôvodov preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám rozhodol.

Obžalovaný poukázal na to, že súd pri určení druhu trestu a jeho výmery vychádzal v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr.zák., súd mal za to, že je tu dôvod na uloženie mu podmienečného trestu, a to s poukazom na dobu spáchania od skutku, t.j. cez 5 rokov, ako aj na rozpory vo výpovediach poškodenej a svedkov, na ktoré obžalovaný v konaní poukázal, ktoré síce podľa súdu neboli natoľko zásadné, aby súd mohol vysloviť rozhodnutie o oslobodení jeho osoby spod obžaloby, pričom súd uviedol aj to, že vo výpovediach svedkov treba brať do úvahy ich individuálnu mentálnu štruktúru, vyjadrovanie, ako aj dobu od spáchania skutku, ďalej osobu poškodenej, ktorá podľa lekárskeho nálezu zo dňa 18.8.2020 N. O. H., poškodená bola v tom čase problémovým dieťaťom, mala na svedomí krádeže, utekala z domu, chodila poza

školu, nerešpektovala rodičov, mala predčasné známosti s chlapcami, odbrzdené sexuálne správanie, experimentovanie s návykovými látkami – alkohol, nikotizmus, toulen, klamala a pod., tieto skutočnosti svedčia o charaktere jej osoby a teda aj nevierohodnosti jej výpovede. Zo znaleckého posudku č. 53/2021 P. Q. H. vyplynulo, že H. I. má znížený intelekt na pásme mentálnej retardácie, jej slovná zásoba je príliš nízka a krátkodobá aj dlhodobá pamäť je slabá, nepresná a táto nepresnosť prakticky je spôsobená zvýšeným rizikom dispozícií, kedy menovaná si popletie rovnako znejúce slová ale s iným významom. Iné priame dôkazy v rámci dokazovania neboli, pričom tento bol vypracovaný k 6.12.2021, teda viac ako rok po údajnom spáchaní skutku. Obžalovaný má naďalej za to, že sú tu stále vážne pochybnosti o spáchaní skutku, ktorý je popísaný v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves.

Súd správne poukázal na to, že novelou Trestného zákona nie je povinnosťou súdu pri prevahe priťažujúcich okolností zvyšovať tresty. V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhuje, aby odvolanie prokurátora bolo v zmysle ustanovenia § 319 Tr.por. zamietnuté.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. a zistil nasledovné:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal dňa 11.3.2024 na obžalovaného A. B. a obžalovaného H. J. obžalobu pre zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnej obžalobe.

Okresný súd po rozsiahlom dokazovaní rozhodol rozsudkom zo dňa 18.11.2025 vo vzťahu k obžalovanému A. B. tak, že ho uznal vinným podľa § 179 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. a uložil mu podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov so skúšobnou dobou s probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 4 rokov a zároveň mu uložil podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr.zák. obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou H.I. nar. XX.X.XXXX v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými obdobnými prostriedkami a zároveň mu súd uložil povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr.zák. spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovného programu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor s odôvodnením ako je to uvedené vyššie. Obžalovaný bol s vyhláseným rozsudkom spokojný, nakoľko odvolanie nepodal. Z uvedeného vyplýva, že krajský súd sa v rámci revízneho princípu zamerlal len na odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves, ktorého odvolanie smerovalo do výroku o treste napadnutého rozsudku. Je teda zrejmé, že v rámci priestupnej povinnosti krajský súd zistil, že vina obžalovaného A. B. bola v rámci preskúmavania spisu krajským súdom právoplatná.

Správne rozhodol okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným za skutok uvedený v napadnutom rozsudku právnu kvalifikáciu ako je to vyššie uvedené, nakoľko aj krajský súd sa stotožňuje s tvrdením okresného súdu, že v konaní sú obžalovaní usvedčovaní vykonanými dôkazmi, a to výsluchom poškodenej, dnes už plnoletej H. I., ktorá popísala ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom, ako ju zlákali do Košíc, kam ju prepravili a ďalej predávali bielym mužom, ale aj Rómom za peniaze, ktoré jej nedali. Poškodená popísala správanie sa obžalovaných k nej, ktorí ju bili, zatvárali do kúpeľne, liali na ňu studenú vodu, dávali jej málo jedla a žiadali od nej, aby sa predávala. Poškodená uviedla koľkým mužom bola predaná a s koľkými mužmi mala aj pohlavný styk. Obžalovaných poškodená označila aj pri rekognícii. Uvedené potvrdil aj svedok B. H., ktorý „kúpil“ poškodenú od obžalovaných za 10 eur, čo potvrdila aj poškodená. Uvedené sa udialo na stanici v H.. Napokon tento svedok jej pomohol ujsť. Sprostredkovane sú obžalovaní usvedčovaní matkou poškodenej L. I., ktorá najskôr ohlásila nezvestnosť dcéry a napokon po pár dňoch podal trestné oznámenie na políciu aj otec poškodenej. Svedkyňa, matka poškodenej popísala to, čo jej maloletá uviedla, a teda, že ju obžalovaní zlákali do H. pod zámienkou, že jej kúpia „maľovačky“ a napokon ju nútili k prostitúcii. Uviedla, že v H. ju obžalovaní bili, dávali jej alkohol a drogy. Peniaze, ktoré obžalovaní za poškodenú dostali, si nechali pre seba. Hoci obhajcovia poukazovali na rozpory vo výpovedi poškodenej H. I., je potrebné poukázať

na znalecký posudok znalkyne N. Q. H., ktorá poškodenú vyšetřila. Hoci zistila, že ide o osobnosť, ktorej intelektové a rozumové schopnosti sa nachádzajú v hraničnom pásme mentálnej retardácie, avšak sú dostatočné na to, aby pochopila predmet veci, o ktorej bola vypočúvaná, vedela sa o nej vyjadriť vlastným, jednoduchým spôsobom. Tiež uviedla, že jej krátkodobá, aj dlhodobá pamäť sú slabé. Je schopná učenia a zapamätania si malého množstva slov, avšak množstvo konfabulácií je v medziach normy. Je orientovaná správne miestom aj osobou. V časových úsekoch sa horšie orientuje, čo je dané nižším intelektom, nie narušeným vedomím. Vnímanie a myslenie sú správne, netrpí poruchami vnímania a myslenia v zmysle bludov a halucinácií. Psychické fenomény nebadáť. Na schopnosť reprodukcie má vplyv slovná zásoba. Odpovedá na jednoduché otázky, rozhovor sama rozvíja málo. Po prežitých udalostiach u nej prebehla akútna stresová reakcia. Jej výpoveď v rámci pamäťových schopností a intelektových schopností vyhodnotila ako vierohodnú, ku čomu bolo smerované celé psychologické vyšetrenie.

V rámci preskúmania napadnutého rozsudku vo výroku o treste sa však krajský súd nestotožňuje so zákonnými ustanoveniami, na základe ktorých okresný súd uložil obžalovanému A. B. samostatný trest. Krajský súd sa domnieva, že okresný súd mal aplikovať ustanovenie § 43 Tr.zák. o ďalšom treste.

Podľa § 43 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takto najvyššou mierou doba 25 rokov, alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Ďalší trest nie je takisto druhom trestu v „pravom“ zmysle slova. Vo svojej podstate znamená obmedzenie, ktoré limituje maximálnu možnú výmeru trestu, ktorý sa má obžalovanému uložiť v prípade, než bol predchádzajúci trest uložený skorším rozsudkom vykonaný. Rozhodujúca je v tomto prípade skutočnosť, že obžalovaný vykonáva trest, ktorý mu bol uložený za jeho iný trestný čin predchádzajúcim odsudzujúcim rozsudkom, na čo musí súd ukladajúci ďalší trest obligatórne prihliadnuť.

Krajský súd len podotýka, že uvedené ustanovenie o ďalšom treste je príkladom aj nášho obžalovaného A. B., ktorý momentálne vykonáva 7-ročný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/44/2020 zo dňa 30.9.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To/119/2020 zo dňa 10.3.2021. Predmetný skutok bol spáchaný 7.10.2020. Okresný súd teda v odôvodnení správne uviedol, že v danom prípade ide o nepravú recidívu vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Košice II, sp.zn. 5T/44/2020, keďže spáchal žalovaný skutok dňa 07.10.2020 (do 12.10.2020, kedy sa poškodenej podarilo ujsť) a teda tento čin spáchal po vyhlásení rozsudku vo veci sp.zn. 5T/44/2020 dňa 30.09.2020, avšak pred jeho právoplatnosťou dňa 10.03.2021, avšak ustanovenie o ďalšom treste už neaplikoval.

Ustanovenie o ďalšom treste sa preto z povahy veci použije v prípadoch recidívy, alebo nepravej recidívy, a to vtedy, ak má súd uložiť páchatel'ovi trest rovnakého druhu. Spáchaniu skutku, za ktorý má páchatel'ovi byť uložený ďalší trest, musí predchádzať skorší vyhlásený právoplatný (recidíva) alebo neprávoplatný (nepravá recidíva) odsudzujúci rozsudok, zatiaľ čo páchatel' buď ešte nezačal vykonávať trest uložený skorším rozsudkom, alebo ho ešte nevykonal celý.

Krajský súd konštatuje, že pri aplikovaní ustanovenia § 43 Tr.zák. o ďalšom treste, zákon umožňuje uloženie trestov, ktoré sú odstupňovateľné (trest odňatia slobody, trest domáceho väzenia, trest povinnej práce, peňažný trest, trest zákazu činnosti, trest zákazu pobytu, trest vyhostenia). Z ustanovenia § 43 Tr.zák. vyplýva len tá skutočnosť, že ak je najvyššia prípustná výmera určitého druhu trestu už vyčerpaná skôr uloženým a doposiaľ nevykonaným trestom, nemožno ďalší trest toho istého druhu vôbec uložiť. V takom prípade je potrebné uložiť iný druh trestu. Upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 prichádza do úvahy iba v prípade trestu odňatia slobody, pretože ak sa ďalší trest má týkať iného druhu trestu než trestu odňatia slobody, nemožno upustiť od jeho uloženia, naopak, je potrebné pristúpiť k uloženiu iného druhu trestu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákon povoľuje, tak ako je to v predmetnom prípade, keď obžalovaný A. B. vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, uloženie mu aj podmieneného trestu odňatia slobody. V napadnutom rozsudku prvostupňový súd správne konštatoval tú skutočnosť,

že hoci má obžalovaný 9 záznamov v registri trestov, odsúdenia spáchané pred skutkom, t.j. pred 07.10.2020 má zahladené. V ďalších záznamoch v registri trestov mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Okresný súd v podstate zákonne a správne rozhodol o uložení podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému A. B. /akurát bez uloženia § 43 Tr.zák./ s probačným dohľadom. Uvedený trest po úprave ustanovenia § 43 Tr.zák. vo forme podmieneného trestu odňatia slobody tým, že oproti okresnému súdu mu odvolací súd uložil síce štvorročný ďalší trest odňatia slobody, avšak skúšobnú dobu s probačným dohľadom stanovil odvolací súd na maximálnu možnú mieru v trvaní piatich rokov. Zároveň okrem obmedzení a povinností, ktoré boli uložené obžalovanému v napadnutom rozsudku mu Krajský súd uložil povinnosť v zmysle § 51 ods. 4 písm. k) Tr.zák. spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Odvolací súd má za to, že v danom prípade účel trestu vrátane ochrany spoločnosti a nápravy páchatel'a môže byť dosiahnutý aj uložením podmieneného trestu odňatia slobody s maximálnou skúšobnou dobou s probačným dohľadom, aj vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný momentálne vykonáva nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a s poukazom na skutočnosť, že po skončení výkonu trestu odňatia slobody nastupuje obžalovaný do režimu podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere piatich rokov, čo sa týka skúšobnej doby, možno konštatovať, že ide o dlhú dobu, pričom bude záležať len na samotnom obžalovanom ako s uvedenou skutočnosťou naloží. Trest je uložený zákonne a spravodlivo s možnosťou nápravy páchatel'a po dlhoročnom nepodmienenom treste odňatia slobody.

Takýto trest považuje odvolací súd za postačujúci vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

To boli dôvody pre ktoré súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.